

Život Cirkvi

Ročník 18

1/2011

Novoročná svätá omša v Katedrále sv. Martina

Kvapky dobra v mori zla

Spoznal som ho pred niekoľkými rokmi. Jeho prvú knihu v slovenčine som prehltoľ za pár hodín. Tvrtko Vujity, maďarský reportér pracujúci pre súkromnú

televíziu a zároveň výborný rozprávač príbehov z vojnového i inak zakázaného prostredia. Človek, ktorý nevyhľadával riziko pre riziko samotné, ani nebažil po sláve televíznej hviezdy. Jeho príbehy, hoci poznačené tragédiou, ľudskou nenávisťou, či hlúposťou, majú spoločného menovateľa, ktorým je východisko. I napriek ťažkým osudom sa vždy snaží nájsť príbehy ľudí, ktorí v mori zla zvíťazili osobným príkladom.

Bliži sa koniec roka, drahí poslucháči a ja by som ho chcel pri našich spoločných zamysleniach zakončiť pozitívne. Nie sťažovaním, či poukazovaním a kritizovaním zlého, ktorého je okolo nás i tak dosť. Keď som premýšľal, ako to urobiť, našiel som na internete oznam, že Tvrtkovi vychádza na Slovensku ďalšia kniha. Posledná zo série pekelných príbehov. A čo ma veľmi potešilo, Tvrtko mal zavítať i do Bratislavy. A tak som si našiel čas a s kolegyňou z Katolíckych novín a našim fotografom sme sa za nim vydali.

Mladý vyrovnaný človek, ktorý okrem svojej novinárskej práce plní aj úlohu veľvyslanca svojho mesta Pécs, ktoré nieslo titul Európske hlavné mesto kultúry na rok 2010. A- nadovšetko milujúci svoju rodinu. Manželku- známou maďarskú reprezentantku v basketbale a svoje deti. S manželkou sa paradoxne zoznámil na Slovensku- v Ružomberku. Keď sme sa mu predstavili, usmial sa a dodal- "aj ja som katolík". Povedal to nenútené, bez toho, aby si tým chcel získať sympatie, alebo náklonnosť. Veľa sme rozprávali o jeho zážitkoch, skúsenostiach i rodine. Hovorili sme o športe i o bežných veciach života. Sedeli sme v presklenej kaviarni, vonku sa ľudia náhlili za svojimi povinnosťami, či vianočnými nákupmi. "Tvrtko, nepremkla ťa depresia z toho, že napriek tvojej enormnej snahe poukazovať na kvapky dobra v mori zla sa to ľudí na prvý pohľad nedotýka?" Usmial sa, pozrel sa na ľudí naokolo a hovorí. "Ja naplňam to, čo sa odo mňa v živote očakáva. Robím svoj diel práce. A snažím sa inšpirovať iných. Chcem ukázať, ako sa dá novinárčina robiť.

Podľa jeho slov majú všetci novinári obrovskú moc a mali by sa ju preto naučiť veľmi dobre využívať. Aj keď on sám prinášal v minulosti zábery z mnohých nepriemenných situácií, z nepokojov v Rwande, Čečensku alebo zo života v Černobyle či Severnej Kórei, vždy sa snažil nájsť na nich aj niečo pozitívne. „Vo svojich príbehoch som ukázal veľa pekiel, ale nikdy som sa nesnažil poukázat len na samotné nešťastie, aby sme nad ním my mohli bedákať. V každom príbehu sa snažím nájsť aj niečo pozitívne, nejakého hrdinu, ktorý preukázal veľkú silu.“

Nositeľ maďarskej Pulitzerovej ceny za novinársku prácu a držiteľ viacerých štátnych vyznamenaní je normálny človek. A ja som rád, že okrem jeho kníh som mohol príjemné chvíle stráviť s ním aj v kaviarni. Rozprávajúc o živote a o tom, čo mu dáva zmysel a silu prekonávať prekážky.

Ďalšou dobrou správou uplynulého mesiaca bolo, že Lux communication dokázal po prvýkrát presadiť film s myšlienkou Pro life do kín. Horšou správou je, že v susednom Poľsku. Na Slovensku nielen že o tento úspešný americký film nie je u prevádzkovateľov kín záujem, je tam doslova aktívny odpor. Nuž, opäť jeden z príkladov, who is who, teda kto je kto a ako sa kultúre smrti darí valcovať kultúru života. Ale nie, naozaj nechcem byť negatívistický. Teším sa zo toho, že aspoň Poľsko ten film videlo. A na Slovensko sa dostane aspoň v DVD verzii. To potešiteľné zistenie je, že i v takej konkurencii, akú vytvárajú silné distribučné spoločnosti, sa podarilo presadiť. Ten, kto pozná aspoň trochu systém nasadzovania filmov pre kiná, vie, o čom hovorím. Táto skúsenosť z Poľska môže byť pre budúcnosť cennou devízou.

Ďalšou pozitívnou správou zo sveta médií je vznik nového internetového denníka v Taliansku. Denný kompas. V záplave množstva informácií, ako sa zdá, prichádza silný partner a konkurent na mediálnom trhu. Za celým projektom stojí známy novinár a publicista Vittorio Messori. Už prvé články a členenie webu dávajú nádej, že prichádza internetový denník, ktorý bude nielen aktuálny, ale pomôže aj v orientácii. Poprajme autorom, medzi ktorými nechýbajú ani známi vatikanisti, aby im elán a pracovné nasadenie vydržali. A novinárom s iným názorom, aby mali odvahu vstúpiť na pôdu dialógu. Partnera a to pomerne schopného, práve dostali.

Vám všetkým, vlastne nám všetkým, drahí poslucháči želim, aby sme aj my, všade tam, kam nás dobrý Boh posielal, boli pripravení aj my obhájiť nádej, ktorú v sebe nosíme.

RV, Jozef Kováčik

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána na Nový rok

Vatikán (1. januára, RV) - Po slávnostnej sv. omši sa Svätý Otec premiestnil do Apoštolského paláca, kde sa z okna svojej pracovne prihovoral veriacim, ktorých sa na Svätopeterskom námestí zišlo okolo 60 tisíc.

„Drahí bratia a sestry,

pri tejto prvej modlitbe Anjel Pána v tomto roku mám príležitosť, aby som všetkým zaželel pokoj a dobro, pričom vás zverujem príhovoru najsvätejšej Panny, ktorú si dnes pripomínáme ako Matku Božiu. Na začiatku nového roku sa kresťanský ľud zhromažďuje duchovne pred betlehenskou jaskyňou, kde Panna Mária priviedla na svet Ježiša. Prosíme Matku o požehnanie a ona nás požehnáva tým, že nám ukazuje Syna. On sám je totiž požehnaním. Boh nám darovaním Ježiša dal všetko: svoju lásku, svoj život, svetlo pravdy, odpustenie hriechov. Daroval nám pokoj. Áno, Ježiš Kristus je náš pokoj (porov. Ef 2,14). Semeno lásky a pokoja, ktoré priniesol na svet, je mocnejšie než semeno nenávisti a násilia. Je silnejšie, pretože meno Ježiš je nad každé iné meno, obsahuje všetok majestát Boha, ako oznámil prorok Micheáš: „A ty, Betlehem, Efrata, ...z teba mi vyjde ten, čo má vládnuť ... Vstane a bude pást' silou Pánovou a velebou mena Pána, svojho Boha;... On bude pokoj!“ (Mich 5,1-4).

Preto v tento deň pred ikonou panenskej Matky prosí Cirkev Boha skrze Ježiša Krista o pokoj. Je Svetový deň pokoja, vhodná príležitosť ku spoločnému uvažovaniu o veľkých výzvach, ktoré v našej dobe

stoja pred ľudstvom. Jednou z nich, ktorá je v týchto dňoch dramaticky naliehavá, je náboženská sloboda. Preto som venoval svoje tohtoročné Posolstvo téme „Náboženská sloboda - cesta k pokoju“. V dnešnej dobe sme svedkovia dvoch opačných tendencií, dvoch negatívnych extrémov: z jednej strany laicizmus, ktorý často podmanivým spôsobom odsúva náboženstvo na okraj, aby ho zatlačil do súkromnej sféry; a na druhej strane fundamentalizmus, ktorý by ho chcel silou vnútiť všetkým. V skutočnosti však „Boh povoláva k sebe ľudstvo v zámere lásky, ktorá zahŕňa celú osobu v jej prirodzenej i duchovnej dimenzii, a vyžaduje slobodnú a zodpovednú odpoveď celého srdca a celého bytia, odpoveď individuálnu i spoločenskú“ (Posolstvo, č.8). Tam, kde je účinne uznávaná náboženská sloboda, je dôstojnosť ľudskej osoby rešpektovaná vo svojom koreni, prostredníctvom úprimného hľadania pravdy a dobra sa konsoliduje mravné svedomie a upevňujú sa inštitúcie i občianske spoluzitíe. Preto je náboženská sloboda privilegovanou cestou k vytváraniu mieru.

Drahí priatelia, obráťme opäť svoj pohľad na Ježiša, spočívajúcom v náruči jeho matky, Panny Márie. Pozerajme sa na neho, ktorý je „kniežaťom pokoja“ (Iz 9,5), chápeme, že pokoj sa nedosiahne zbraňami, ani ekonomickou, politickou, kultúrnou či mediálnou mocou. Pokoj je dielom ľudských svedomí, ktoré sa otvoria pravde a láske. Nech nám Boh pomáha robiť pokroky na tejto ceste v novom roku, ktorý dostávame k životu.“

-pd-

Benedikt XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikán (1. januára, RV) - Druhý deň nového roka sa na Námestí sv. Petra zišlo veľké množstvo veriacich, aby si vypočuli nedeľný príhovor Svätého Otca a pomodlili sa s ním modlitbu Anjel Pána. Benedikt XVI. im povedal:

„Drahí bratia a sestry!

Ešte raz opakujem všetkým moje blahoprianie do nového roka a ďakujem všetkým, ktorí mi poslali zvesť o duchovnej blízkosti. Liturgia tejto nedele predkladá Prológ evanjelia sv. Jána, slávnostne proklamovaný v deň Vianoc. Tento obdivuhodný text vyjadruje vo forme hymnu tajomstvo vtelenia, ohlasované očitými svedkami, apoštolmi, osobitne Jánom, ktorého sviatok, nie náhodou, sa slávi 27. decembra. Svätý Cromazio z Aquilei hovorí, že „Ján bol najmladší zo všetkých učeníkov Pána, najmladší podľa veku, ale najstarší vo viere“ (Sermo II, 1 De Sancta Iohann Evangelista, CCL 9th, 101). Keď čítame „Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh“

(Jn 1,1), evanjelista - tradične priravnávaný k orlu - sa vznáša nad dejinami ľudstva skúmajúc hlbiny Božie, ale čoskoro, nasledujúc svojho Majstra, sa vracia do pozemskej dimenzie, hovoriac: „A Slovo sa stalo telom“ (Jn 1,14). Slovo je „živá realita: Boh, ktorý ... komunikuje sám tým, že sa stáva človekom“ (J. Ratzinger, teológia liturgie, LEV, 2010, 618). Skutočne, Ján dosvedčuje, že „prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu“ (Jn 1,14). „On sa uponížil a pokorne prijal náš stav,“ hovorí svätý Lev Veľký, „bez toho, aby sa umenšil jeho majestát“ (Tractatus XXI, 2, CCL 138, 86-87). V Prológu znovu čítame: „Z jeho plnosti sme my všetci dostali milosť za milosťou“ (Jn 1,16). „Čo je prvá milosť, ktorú sme dostali?“ pýta sa sv. Augustín a odpovedá „Je to viera.“ Hneď dodáva. Druhou milosťou je „večný život“ (Tractatus in Ioh. III, 8,9, CCL 36, 24,25).

Teraz sa v španielskom jazyku obraciam na tisícky rodín, ktoré sa zišli v Madride na veľkú manifestáciu.

S láskou pozdravujem početných kňazov a veriacich na Plaza de Colón v Madride, ktorí sa tam zišli, aby s radosťou slávil hodnoty manželstva a rodiny. Toto stretnutie má názov „Kresťanská rodina, nádeje pre Európu“. Drahí priatelia, pozývavam vás k tomu, aby ste boli silní v láske a s pokorou uvažovali o tajomstve Vianoc, ktoré sa naďalej prihovára srdcu a je školou rodinného života a bratstva. Materský pohľad Panny Márie, milujúca ochrana svätého Jozefa a jemná prítomnosť dieťaťa Ježiša sú jasnou predstavou o tom, čo by malo byť v každej kresťanskej rodine. Kresťanská rodina by mala byť svätyňou vernosti, rešpektu a porozumenia, v ktorej sa odovzdáva viera, nádeje a oživuje láska. Povzbudzujem všetkých, aby v domácnostiach žili kresťanské povolanie s obnoveným nadšením, aby boli pravdiví služobníci lásky, ktorí vítajú, sprevádzajú a chránia život. Vytvorte z vašich domovov skutočné strediská cností, pokoja a dôvery, ktoré vedené Božou milosťou múdro rozpoznávajú volanie Pána, ktorý neustále pozyva, aby ho nasledovali. S týmito pocitmi zverujem Svätej rodine z Nazareta zábery a výsledky tohto stretnutia, aby stále vo viacerých rodinách vzrastala radosť, vzájomné darovanie sa a veľkorysosť. Nech vás Boh neustále požehnáva.

Pannu Máriu, ktorej Pán zveril ako matke „učeníka, ktorého miloval“, poprosme o silu konať ako deti, ktoré sú „narodené z Boha“ (porov. Jn 1,13), prijímajúc jeden druhého, a tak prejavujúc bratskú lásku“.

Benedikt XVI. oznámil svoju púť do Assisi

Po poludňajšej modlitbe Anjel Pána pápež Benedikt XVI. oznámil svoju púť do Assisi:

„Drahí bratia a sestry, v posolstve k tohtoročnému Svetovému dňu pokoja som poukázal na to, že veľké náboženstva môžu byť dôležitým faktorom jednoty a pokoja pre ľudskú rodinu a v tejto súvislosti som pripomenul, že na tento rok 2011 pripadá 25. výročie Svetového dňa modlitieb za pokoj, ktorý zvolal do Assisi v roku 1986 ctihodný Ján Pavol II. Preto sa v októbri tohto roku vydám ako pútnik do mesta svätého Františka a pozývavam na túto púť všetkých kresťanských bratov rôznych vierovyznaní, predstaviteľov svetových náboženských tradícií, a v duchu i všetkých ľudí dobrej vôle, aby sme si pripomenuli toto veľké historické gesto môjho predchodcu a slávnostne obnovili záväzok veriacich všetkých náboženstiev žiť vlastnú náboženskú vieru ako službu pre pokoj. Kto je na ceste k Bohu, nemôže neodovzdať pokoj. Kto vytvára pokoj, nemôže sa nepribližovať k Bohu. Pozývavam vás, aby ste už odteraz sprevádzali svojou modlitbou túto iniciatívu. **-pd-**

Vešperý a ďakovná pobožnosť v Bazilike sv. Petra

Vatikán (31. decembra, RV) - V Bazilike sv. Petra sa konala za účasti Svätého Otca ďakovná pobožnosť na konci občianskeho roku, spojená so slávnostným spevom Te Deum a eucharistickým požehnaním. Predchádzali jej prvé vešperý zo Slávnosti Panny Márie Bohorodičky, so začiatkom o 18.00 hod. Vo svojej homílii sa Svätý Otec zamyslel nad otázkou časnosti a večnosti a nad ich stretnutím v betlehemskej Dieťaťi.

„Pred koncom roka sa stretávame dnes večer vo Vatikánskej Bazilike, aby sme oslávili prvé vešperý Slávnosti Panny Márie Bohorodičky. A aby sme vzdali vďaky Pánovi za nespočetné milosti, ktorými nás obdaroval, ale predovšetkým za tú zosobnenú milosť, za živý a osobný dar od Otca, ktorým je jeho milovaný Syn, náš Pán Ježiš Kristus. Áno, večný Boh vstúpil a zostáva v čase. Večný vstupuje do času a od základov ho pretvára a obnovuje, oslobodiac človeka od hriechu a urobiac ho Božím dieťaťom. Náš ľudský čas je poznačený zlom, utrpením a drámami každého druhu – od tých, spôsobených zlobou ľudí, až po tie, vyplývajúce zo ničivých prírodných katastrof – ale obsahuje v sebe definitívnu a nezmazateľnú radosť a oslobodzujúcu zvesť o Kristovi Spasiteľovi. Vianoce nás pozywajú k tomu, aby sme znovu objavili Boha v krehkom a pokornom tele dieťaťa. Nie je to snáď výzva, aby sme objavili Boha a jeho lásku

aj v krátkom a ťažkom čase nášho každodenného života? Nie je to pozvanie k objaveniu toho, že náš ľudský čas – aj v zložitých a ťažkých okamihoch – je neustále obohacovaný Pánovou milosťou, ba dokonca milosťou, ktorou je sám Pán.“

Denná meditácia Božieho slova, slávenie Eucharistie a vydávanie svedectva o láske – to sú pomyselné body programu na nastávajúci rok, ktorý pre kresťanov načrtnol Svätý Otec, a tým zdôraznil tri najdôležitejšie piliere duchovného života veriacich. Svoju homíliu ukončil citáciou chválospevu Te Deum, a upriamil tak náš vnútorný zrak na nádeje, s ktorou máme vstúpiť do nastávajúceho roku:

„«V Teba, Pane, som dúfal, nebudem zahanbený navždy.» Túto našu Nádej – Krista – nám vždy dáva ona, Božia Matka Mária. Tak ako pastierom, tak ako mudrcom, jej náruč, a ešte viac jej srdce neustále ponúkajú svetu Ježiša, jej Syna a nášho Spasiteľa. V ňom je celá naša nádej, pretože od neho prišla ku všetkým ľuďom spása a pokoj. Amen.“

Po vešperách nasledovala adorácia pred vystavenou Sviatosťou Oltárnou, ďakovný chválospev Teba, Bože chválime a eucharistické požehnanie. Slávnosť bola ukončená spoločným spevom Ades-te, fideles. **-lr,pd-**

Príhovor Benedikta XVI. na Slávnosť Panny Márie Bohorodičky

Vatikán (1. januára, RV) – Za zvuku organu, fanfár a zborového spevu sa konala v Bazilike sv. Petra slávnostná svätá omša, na ktorej sa zúčastnili veriaci z celého sveta. Svojou bohatou účasťou na prvej tohtoročnej liturgii, slávanej v tejto bazilike, dali najavo, že chcú začať nový rok s Bohom a v jednote s pápežom. Na 1. január pripadá i Svetový deň pokoja, na ktorý medzi iným zamerajú svoju pozornosť Benedikt XVI. vo svojom príhovore.

„Drahí bratia a sestry,

objať duchovnou atmosférou Vianoc, počas ktorých sme kontemplovali mystérium Kristovho narodenia, dnes oslavujeme s podobnými pocitmi Pannu Máriu, ktorú Cirkev oslavuje ako Bohorodičku, keďže dala telo Synovi večného Otca. Biblické čítania dnešnej slávnosti zdôrazňujú hlavne Božieho Syna, ktorý sa stal človekom, a „meno“ Pána. Prvé čítanie nám ponúka slávnostné požehnanie, ktoré kňazi zvolávali nad Izraelitami počas veľkých náboženských slávností: toto požehnanie je založené práve na mene Pána, opakovanom trikrát na vyjadrenie plnosti a sily, ktoré z tohto zvolania vyplývajú. Tento text liturgického požehnania vskutku odráža bohatstvo milosti a pokoja, ktoré Boh dáva človeku a ktoré sa ukazuje s jasom Božej tváre nasmerovanej k nám.

Cirkev dnes počúva opäť tieto slová, zatiaľ čo prosí Pána, aby požehnal nový rok, ktorý začíname vo vedomí, že – napriek tragickým udalostiam, ktoré poznačujú dejiny, napriek logike vojny, ktorá ešte stále nie je prekonaná – iba Boh sa môže dotknúť ľudskej duše v jej hĺbke a zaisťovať nádej a pokoj ľudstvu. Je to už pevná tradícia, že v prvý deň roka Cirkev na celom svete spoločne pozdvihuje hlas a prosí o pokoj. Je dobre začať túto novú etapu cesty s pevným rozhodnutím za pokoj. Dnes chceme zhrnúť plač toľkých mužov, žien, detí a starých ľudí, plač obetí vojen, ktoré sú hrozným a násilným obrazom dejín. Dnes prosíme o to, aby ten pokoj, ktorý anjeli ohlásili pastierom počas vianočnej noci, dosiahol všade. „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ (Lk 2,14)

Preto – obzvlášť našou modlitbou - chceme pomôcť všetkým ľuďom a všetkým národom, hlavne tým, na ktorých spočíva zodpovednosť vládnúť, aby kráčali vždy rozhodnejším spôsobom po ceste pokoja.

V druhom čítaní sv. Pavol zhrňuje v obraze adoptívneho synovstva dielo spásy vykonané Kristom, v ktorom je zahrnutá aj postava Márie. Vďaka nej Boží Syn - „narodný zo ženy“ (Gal 4,4) - mohol prísť na svet ako pravý človek v plnosti času. Toto naplnenie sa týkalo minulosti a očakávania príchodu Mesiáša, ktorý sa aj zrealizoval,

ale súčasne sa viaže aj na plnosť v absolútnom význame. V Slove, ktoré sa stalo telom, Boh povedal svoje posledné a definitívne Slovo. Na prahu nového roka tak zaznieva výzva kráčať s radosťou ku svetlu „Vychádzajúceho z výsosti“ (Lk 1,78), pretože v kresťanskej perspektíve celý čas je obývaný Bohom, neexistuje plnosť mimo Krista.

Úryvok z dnešného evanjelia je ukončený udelením mena Ježišovi, zatiaľ čo Mária zotrúva v tichosti, meditujúc v srdci o mystériu tohto jej Syna, ktorý je mi-

moriadnym Božím darom. Ale tento evanjeliový úryvok, ktorý sme počuli, obzvlášť zdôrazňuje pastierov, „ktorí sa potom vrátili a oslavovali a chválili Boha za všetko, čo počuli a videli“ (Lk 2, 20). Anjel im zvestoval, že v Dávidovom meste - teda v Betleheme - sa narodil Spasiteľ a že nájdú znamenie: dieťa zavreté v plachtách a uložené v jasiach (porov. Lk 2, 11-12). Rýchlo utekali a našli Máriu, Jozefa a dieťa. Všimnime si, že evanjelista hovorí o Máriinom materstve vychádzajúc od Syna, od toho

„dieťaťa, zavretého v plachtách“, pretože je to on, Božie Slovo (porov. Jn 1,14) – ten pevný bod, centrum udalostí, ktoré sa práve dejú a je to on, ktorý spôsobil, že Máriino materstvo je kvalifikované ako „Božie“.

Táto pozornosť, ktorú dnešné čítania venujú Synovi, neredukuje úlohu matky, naopak, určuje jej správnu perspektívu: Mária je vskutku pravou Božou matkou práve vzhľadom k jej totálnemu vzťahu ku Kristovi. Okrem toho, oslavujúc Syna ctíme aj matku a uctievaním matky oslavujeme aj Syna. Titul „Bohorodička“, ktorý dnes liturgia zdôrazňuje, podčiarkuje jedinečnú úlohu svätej Panny v dejinách spásy: úlohu, ktorá je základom kultu a uctievania zo strany kresťanského ľudu. Mária vskutku neprijala Boží dar iba sama pre seba, ale aby ho odovzdala svetu. V jej plodnom panenstve Boh dal ľuďom ovocie večnej spásy (porov. Modlitba dňa). Mária neustále ponúka svoje sprostredkovanie Božiemu ľudu putujúceho k večnosti, tak ako ho kedysi ponúkla betlehemským pastierom. Ona, ktorá dala pozemský život Božiemu synovi, neprestáva darovať ľuďom Boží život, ktorým je sám Ježiš a jeho Duch Svätý. Pre toto je považovaná za matku všetkých ľudí, ktorí sa zrodili pre milosť a zároveň je nazývaná Matkou Cirkvi.

V Máriinom mene, matke Boha a matke ľudí, sa od 1. januára 1968 oslavuje na celom svete Svetový deň pokoja. Pokoj je Boží dar, ako sme počuli v prvom čítaní: „Nech ti Pán daruje pokoj“ (porov. Num 6, 26). Mimoriadnym spôsobom je to dar Mesiáša, prvé ovocie tej lásky, ktorú nám Ježiš daroval, je to naše zmierenie s Bohom. Pokoj

je aj ľudskou hodnotou, ktorú treba realizovať na sociálnej a politickej úrovni, no má svoje korene v Kristovom mystériu (porov. 2. vatikánsky koncil, *Gaudium et spes*, 77-90). Pri tejto slávnostnej bohoslužbe - pri príležitosti 43. svetového dňa pokoja - s radosťou pozdravujem ctených veľvyslancov pri Svätej stolici a želám im všetko najlepšie v ich službe. Srdečný a bratský pozdrav adresujem môjmu štátnemu sekretárovi a všetkým zodpovedným za vatikánske dikastéria Rímskej kúrie, s osobitným pozdravom predsedovi Pápežskej rady pre spravodlivosť a pokoj, ako aj jeho spolupracovníkom. Chcem vyjadriť moje vrele uznanie ich každodennému úsiliu v prospech pokojného spolužitia medzi národmi a pre formovanie stále pevnejšieho rozhodnutia pre pokoj v Cirkvi a vo svete. V tomto smere je cirkevné spoločenstvo vždy vyzývané ku konaniu podľa smerníc učiteľského úradu, aby ponúklo pevné duchovné dedičstvo hodnôt a princípov pri neustálom hľadaní pokoja.

Pripomenul som to v mojom posolstve k dnešnému dňu s názvom „Náboženská sloboda, cesta k pokoju“: „svet potrebuje Boha, potrebuje hodnoty etické, duchovné a univerzálne a náboženstvo ponúka cenný príspevok v ich hľadaní, aby sa mohol vytvoriť spoločenský a medzinárodný poriadok, ktorý bude spravodlivý a pokojný“ (č. 15). Podčiarkol som, že „náboženská sloboda je nevyhnutný element právneho štátu. Nemožno ju negovať bez toho, aby to zasiahlo základné ľudské práva a slobody, keďže je ich syntézou a vrcholom“ (č. 5).

Ľudstvo sa nemôže podriaďovať negatívnym silám egoizmu a násilia. Nesmie si navyknúť na konflikty, ktorých následkom je množstvo obetí a ktoré sú rizikom pre budúcnosť národov. Hľadiac na súčasné nebezpečné napätia, na diskrimináciu, na náboženskú intoleranciu, ktoré dnes obzvlášť zasahujú kresťanov (porov. č.1), chcem ešte raz výrazne vyzvať k tomu, aby sme sa nevzdávali. Povzbudzujem všetkých k modlitbám za to, aby úsilie, ktoré sa z mnohých strán snažia o vytvorenie pokoja vo svete, dospeli k úspešnému koncu. K tejto dôležitej úlohe nestačia slová, je potrebné konkrétne a trvalé úsilie zodpovedných v jednotlivých národoch, ale je predovšetkým nevyhnutné, aby každý človek bol naplnený autentickým duchom pokoja, o ktorého máme vždy znovu prosieť v modlitbách a ktorý máme prežívať v našich každodenných vzťahoch a vo všetkých okolnostiach.

V tejto eucharistickej slávnosti máme pred očami obraz Panny Márie zo Sacro Monte di Viggiano, tak drahý ľuďom v regióne Basilicata. Panna Mária nám dáva svojho Syna, ukazuje nám tvár svojho Syna, Kráľa pokoja: nech nám ona pomôže zotrvať vo svetle tejto tváre, ktorá žiari nad nami (porov. Num 6,25), aby sme objavili celú nehu Boha Otca. Nech nás ona podopiera pri zvolávaní Ducha Svätého, aby obnovil tvárnosť zeme a pretvoril srdcia, rozpúšťiac ich tvrdosť pred odzbrojujúcou dobrotou dieťaťa, ktoré sa narodilo pre nás. Božia Matka nech nás sprevádza v tomto novom roku a nech získa pre nás a pre celý svet vyťažný dar pokoja. Amen.

-pd, Ir-/foto SIR

Účasť veriacich na stretnutiach s pápežom v roku 2010

Vatikán (31. decembra, RV) - Aj v tomto roku prefektúra pápežského domu zverejnila štatistické údaje o účasti veriacich na rôznych stretnutiach so Svätým Otcem, ako boli generálne či osobitné audiencie, liturgické slávnosti, či nedeľná modlitba Anjel Pána. Ide o údaje približné, vypočítané na základe žiadostí o účasť na aktivitách a podľa vstupeniiek, alebo z odhadov na Námestí sv. Petra. Štatistika sa vzťahuje len na stretnutia vo Vatikáne a Castel Gandolfe a nezahŕňa napr. návštevy farností Ríma, alebo pastoračné návštevy v Taliansku (Turín, Sulmona, Carpineto Romano, Palermo), kde bola mimoriadna účasť. Nezahŕňa ani apoštolské cesty: Malta, Portugalsko, Cyprus, Veľká Británia, Santiago de Compostela a Barcelona.

Celkový počet veriacich, ktorí sa v tomto roku zúčastnili na niektorej z verejných aktivít Svätého Otca - 2.272.650 - oproti minulému roku mierne stúpol. Na generálnych audienciách, ktorých bolo 45, sa počet účastníkov odhaduje približne na 500 tisíc a na osobitných audienciách Svätý Otec prijal 178 tisíc osobností verejného a cirkevného života. Účasť na liturgických sláveniach kulminovala v mesiaci jún na počte 84 tisíc, čo súvisí s ukončením Roku kňazov. Avšak len o niečo nižší počet pútnikov, 80 tisíc, navštívilo Rím počas veľkonočných sviatkov 2010. Posledný údaj, počet veriacich, prítomných na poludňajšej modlitbe Anjel Pána či Raduj sa, nebies kráľovná - 1.220.000 - je viac ako polovica zo spomenutého celkového počtu účastníkov stretnutí s pápežom Benediktom XVI. za rok 2010. -jak-

Nový prefekt Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života

Vatikán (4. januára, RV) - Pápež Benedikt XVI. vymenoval nového prefekta Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a pre spoločnosti apoštolského života. Stal sa ním Mons. João Braz de Aviz, doterajší arcibiskup Brazílie. Nahradi tak kardinála Franca Rodého, ktorého demisiu na úrad - z dôvodu veku - Svätý Otec dnes prijal. Nový prefekt tohto vatikánskeho dikastéria sa narodil v brazílskej Mafre 24. apríla 1947. Po štúdiách filozofie vo svojej rodnej krajine pokračoval v štúdiu na dvoch Pápežských univerzitách - na Gregorovej a Lateránskej univerzite - v Ríme. V r. 1997 prijal biskupskú vysviacku a bol menovaný pomocným biskupom arcidiecézy Vitória. Neskôr bol biskupom diecézy Ponta Grossa a Maringá. V r. 2004 bol menovaný arcibiskupom diecézy hlavného mesta krajiny - Brazílie. -lr-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Mystérium Krista

Vatikán (05. januára, RV) – Počas prvej generálnej audiencie v novom roku, v Aule Pavla VI. vo Vatikáne, Svätý Otec hovoril vo svojej katechéze o mystériu Vianoc a o ich prepojení na Veľkonočné sviatky.

Drahí bratia a sestry,

som rád, že vás dnes môžem prijať na tejto prvej generálnej audiencii nového roka, a z celého srdca vám a vašim rodinám želám, nech Pán času a dejín vedie naše kroky cestou dobra a každého zahrnie plnosťou milosti a prosperity.

Ešte stále obkolesení žiarou Vianoc, ktoré nás pozývajú k radosti kvôli príchodu nášho Spasiteľa, sa dnes nachádzame už tesne pred slávnosťou Zjavenia Pána, ktorou oslavujeme zjavenie Pána všetkým národom. Vianoce fascinujú i dnes, tak ako vždy, viac než ostatné sviatky Cirkvi. Fascinujú nás, pretože všetci istým spôsobom chápú, že narodenie Ježiša má čosi spoločné s tými najhlbšími túžbami a nádejami človeka. Konzumizmus môže odvádzať od tejto vnútornej nostalgie, ale ak sa v srdci nachádza túžba prijať to Dieťa, ktoré prináša novosť Boha a ktoré prišlo, aby nám darovalo život v plnosti, tak svetlá vianočných ozdôb sa môžu stať odrazom toho Svetla, ktoré zažiarilo Vtelením Boha.

V liturgických sláveniach týchto svätých dní sme tajomným - ale reálnym - spôsobom prežívali príchod Božieho Syna na svet a boli sme opäť ožiarení svetlom jeho jasu. Každé liturgické slávenie je aktuálnym sprítomnením Krista a predĺžením dejín spásy. Ohľadne Vianoc pápež sv. Lev Veľký tvrdí: „Hoci už následnosť telesných udalostí pominula, ako bolo od večnosti pripravované vo večnom pláne..., my však neustále adorujeme ten istý pôrod Panny, ktorý spôsobil našu spásu (Kázeň o Narodení Pána 29,2)“, a upresňuje, že „ten deň nepominul tak isto, ako nepominula sila toho diela, ktoré sa vtedy zjavilo (Kázeň o Zjavení Pána 36,1)“.

Oslavovať udalosti vtelenia Božieho Syna nie je jednoduchým pripomenutím minulých udalostí, ale je sprítomnením tých mystérií, ktoré prinášajú spásu. V liturgii, v slávení sviatostí, sa tieto mystéria stávajú aktuálnymi a stávajú sa účinnými pre nás dnes. Pápež sv. Lev Veľký ďalej hovorí: „Všetko to, čo Boží Syn robil a učil pre zmierenie sveta, nespoznávame len v rozprávaní vykonaných skutkov z minulosti, ale my sami sme prítomní v dynamizme týchto udalostí v súčasnosti (Kázeň 52,1).“

V konštitúcii o posvätnnej liturgii Druhý vatikánsky koncil podčiarkuje, že dielo spásy - realizované Kristom - pokračuje v Cirkvi skrze slávenie svätých tajomstiev vďaka pôsobeniu Ducha Svätého. Už v Starom zákone, na ceste k plnosti viery, nachádzame svedectvá toho, ako konanie

a prítomnosť Boha bola sprostredkovaná rôznymi znameniami, napr. ohňom (porov. Ex 3,2n; 19,18). No od okamihu vtelenia sa udeje čosi vzrušujúce: spôsob spásonosného kontaktu s Bohom sa radikálne zmení: telo sa stane nástrojom spásy. „Verbum caro factum est. Slovo sa telom stalo“, píše evanjelista Ján. Istý kresťanský autor z tretieho storočia – Tertulián – hovorí: „Caro salutis est carido. Telo je základom spásy (De carnis resurrectione 8,3: PL 2,806).“

Už vo Vianociach sa nachádza základ veľkonočného mystéria - sviatosti, čiže začiatok centrálného mystéria spásy, ktoré vyvrcholí v utrpení, smrti a vzkriesení, pretože Ježiš začína obetu seba samého z lásky už od prvého okamihu jeho ľudskej existencie v lone Panny Márie. Vianočná svätá noc je teda v hĺbke spojená s Veľkonočnou vigíliou, v ktorej sa uskutoční vykúpenie skrze slávnú obetu umučeného a vzkrieseného Pána. Samotné jasličky – obraz vtelenia Slova – vo svetle evanjeliového rozprávania sú narážkou na Veľkú noc a je zaujímavé vidieť, ako býva znázornený Ježiš na niektorých ikonách Narodenia vo východnej tradícii: zabalený v plienkach a uložený v jasličkách, ktoré majú formu hrobu! Je to narážka na tú chvíľu, keď bude zložený z kríža, zabalený do plachiet a vložený do hrobu, vytesaného do skaly (porov. Lk 2,7; 23,53).

Vtelenie a Veľká noc nestoja jedna vedľa druhej, ale sú to dva kľúčové a neoddeliteľné body jedinej viery v Ježiša Krista, vteleného Božieho Syna a Vykupiteľa. Kríž a Vzkriesenie predpokladajú Vtelenie. A len vďaka tomu, že je skutočne Synom - a v ňom samotný Boh - zostúpil a stal sa telom. Smrť a zmŕtvychvstanie Ježiša sú udalosťami, ktoré sa nám zdajú súčasné a týkajú sa nás – vytŕhajú nás zo smrti a otvárajú nás pre budúcnosť, v ktorej toto telo – existencia pozemská a prechodná – vstúpi do Božej večnosti. V tejto jednotnej perspektíve Kristovho mystéria, nás priblíženie k jasličkám orientuje k priblíženiu sa k Eucharistii, v ktorej sa stretávame s reálne prítomným Kristom ukrižovaným a vzkrieseným, so živým Kristom!

Liturgické slávenie Vianoc nie je teda iba spomienkou, ale je predovšetkým mystériom. Nie je iba pamiatkou, ale je prítomnosťou! Aby sme pochopili zmysel týchto dvoch neoddeliteľných aspektov, je nevyhnutné intenzívne prežívať celé vianočné obdobie tak, ako ho Cirkev ponúka.

Ak ho považujeme iba za nejaký uzavretý počet dní, tak trvá 40 dní, od 25. decembra do 2. februára : od slávenia Vianočnej vigílie a Máriinho materstva, cez zjavenie Pána, Kristov krst, svadbu v Káne, až po sviatok obetovania Pána v chráme. V analógii s veľkonočným časom, ktorý trvá 50 dní, až po slávnosť Zoslania Ducha Svätého.

Zjavenie Boha v tele je udalosťou, ktorá zjavila Pravdu v dejinách. Vskutku, dátum 25. december je spojený s myšlienkou zjavenia svetla. A Boh sa zjavuje ako svetlo, ktoré nezapadá na horizonte dejín. A to nám pripomína, že sa nejedná iba o nejakú myšlienku, že Boh je plnosťou svetla, ale ukazuje nám ľuďom, že Boh je niečím, čo sa už zrealizovalo, a čo je stále aktuálne – dnes, ako aj vtedy, Boh sa zjavuje v tele, čiže v živom tele Cirkvi, putujúcej v čase. A vo sviatostiach nám dnes dáva spásu.

Symbody vianočných sviatkov, ktoré sa nachádzajú v liturgických čítaniach a modlitbách týchto dní, sa hlboko zameriavajú práve na zjavenie Pána v jeho Kristovi, Vtelenom Slove. Čiže zjavenie, ktoré obsahuje aj eschatologický význam – orientuje nás na posledné dni sveta. Už v advente dva príchody – ten historický a ten na konci dejín – boli priamo spojené. No zvlášť v Zjavení Pána a v Ježišom krste sa mesiášske zjavenie oslavuje v perspektíve eschatologických očakávaní. Mesiášska konsakrácia Ježiša, Vteleného Slova, skrze rozliatie Ducha Svätého vo viditeľnej forme, privádza k naplneniu čas príslubov a inauguruje posledné časy.

Je nevyhnutné oslobodiť tento vianočný čas od preoblečenia príliš moralistického a sentimentálneho. Slávenie Vianoc nám neponúka iba nejaké príklady, hodné nasledovania, ako napríklad pokoru a chudobu Pána, jeho dobrotu a lásku k ľuďom; ale je predovšetkým pozvaním nechať sa totálne pretvoriť tým, ktorý prijal naše telo.

Svätý Lev Veľký zdôrazňuje: „Boží Syn... sa k nám pripojil a pripojil nás ku nemu takým spôsobom, že poníženie Boha až k ľudskej prirodzenosti sa stalo pozdvihnutím človeka k Božím výškam

(Kázeň o Narodení Pána 27,2).“ Božie zjavenie je nasmerované k našej účasti na Božom živote, k realizácii mystéria jeho vtelenia v nás. Toto mystérium je naplnením povolania človeka. Svätý Lev Veľký ďalej vysvetľuje jasnú dôležitosť a aktuálnosť vianočného mystéria pre život kresťana a hovorí: „Slová evanjelia a Prorokov... zapalujú našu dušu a učia nás pochopiť Narodenie Pána, mystérium Slova, ktoré sa stalo telom, nie ako spomienku nejakej udalosti, ktorá už pominula, ale ako udalosť, ktorá sa deje pred našimi očami... je to, ako keby nám bolo zvestované práve v dnešný deň: «Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude pre všetkých ľudí: Dnes sa vám – v Dávidovom meste – narodil Spasiteľ, Kristus Pán.» (Kázeň o Narodení Pána 29,1)“ a pokračuje: „Kresťan, uznaj svoju hodnosť a – účastný Božej prirodzenosti – daj pozor, aby si podlým správaním opäť neupadol z tej veľkosti do pôvodnej ničomnosti! (Prvá kázeň o Narodení Pána 3).“

Drahí priatelia, prežime tento čas intenzívne. Potom, ako sme adorovali Božieho Syna, ktorý sa stal človekom a bol uložený do jasiel, sme pozvaní presunúť sa obetnému oltáru, kde Kristus, živý chlieb, ktorý zostúpil z neba, sa nám ponúka ako pravý pokrm pre večný život.

A čo sme videli na vlastné oči, pri stole slova a chleba života, čo sme kontemplovali, čoho sa naše ruky dotýkali – Slova, ktoré sa stalo telom – to ohlásme svetu s radosťou a veľkodušne to dosvedčujeme celým našim životom. Z celého srdca vám a vašim drahým ešte raz srdečne blahoželám k novému roku a prajem vám peknú slávnosť Zjavenia Pána.

Preklad: Ľubomír Rebek

Benedikt XVI. navštívil rímsku polikliniku Gemelli

Vatikán (6. januára, RV) - V predvečer slávnosti Zjavenia Pána pápež Benedikt XVI. navštívil rímsku polikliniku Gemelli. Osobne si prezrel tamojšiu pediatriu, presnejšie oddelenie pre deti s vrodeným rúžštepom chrčtice, a Medzinárodný vedecký inštitút Pavla VI. pre výskum, diagnózu a terapiu manželskej neplodnosti. „Žehnám všetkým ľuďom, všetkému úsiliu a celému tomuto prostrediu, v ktorom sa konkrétne uskutočňuje láska k najmenším a najnúdznejším,“ povedal Svätý Otec vo svojom ďakovnom príhovore lekárom a ďalším zamestnancom pediatrie. Priamo deťom, ako protagonistom večera, povedal tieto slová:

„Prišiel som, aby som vás navštívil tak trochu podľa vzoru mudrcov, ktorých si pripomínáme pri slávnosti Zjavenia Pána. Títo muži priniesli Ježišo-

vi dary – zlato, kadidlo a myrhu, aby mu preukázali poctu a prejavili lásku. Priniesol som vám dnes aj nejaké darčeky, aby ste skrze toto malé znamenie pocítili pápežovu náklonnosť, blízkosť a lásku. Prial by som si ale, aby sme si všetci, dospelí i deti, v tomto vianočnom čase pripomenuli, že najväčší dar venoval každému z nás Boh. Pozeráme do betlehemskej jaskyne, do jaslí a koho tam vidíme? S kým sa stretávame? Iste, Mária, Jozef, ale predovšetkým dieťa, malé dieťa, ktoré potrebuje pozornosť, starostlivosť a lásku. Tým dieťaťom je Ježiš, to dieťa je Bohom samotným, ktorý chcel prísť na zem a ukázať nám, ako nás má rád; je to Boh, ktorý sa stal dieťaťom ako ste vy, aby tým povedal, že vám je stále nablízku, a aby každému z nás povedal, že každé dieťa nosí jeho tvár.“ -pd-

Homília pápeža Benedikta XVI. na Slávnosť Zjavenia Pána

Vatikán (6. januára) – Slávnosť Zjavenia Pána, ktorú celebraval Benedikt XVI. v Bazilike sv. Petra, sa začala slávnostným vstupom za spevu antifóny: Hľa, prichádza Pán, náš Kráľ, v jeho rukách je kráľovstvo, moc a sláva. V kontemplácii tohto mystéria pokračoval Svätý Otec aj v homílii:

Drahí bratia a sestry!

Na slávnosť Zjavenia Pána Cirkev pokračuje v kontemplovaní a slávení tajomstva narodenia Ježiša, Spasiteľa. Dnešná príležitosť nám zvlášť pripomína univerzálne určenie a význam tohto narodenia. Tým, že sa stal človekom v lone Panny Márie, Boží Syn neprišiel len pre izraelský ľud, predstavovaný betlehetskými pastiermi, ale aj pre celé ľudstvo, ktoré predstavovali mudrci. Sú to práve títo mudrci a ich cesta hľadania Mesiáša (porov. Mt 2, 1-12), tí, o ktorých nás dnes Cirkev pozýva meditovať a modliť sa. V evanjeliu sme počuli, že keď mudrci prišli z východu do Jeruzalema, pýtali sa: „Kde je ten novonarodený židovský kráľ? Videli sme jeho hviezdu na východe a prišli sme sa mu pokloniť“ (v. 2). Čo za ľudia to boli a akú hviezdu videli? Boli to pravdepodobne mudrci, ktorí skúmali nebo, ale nie aby sa snažili „čítať“ vo hviezdach budúcnosť, prípadne z toho získať nejaký zárobok. Boli to skôr ľudia hľadajúci čosi „viac“. Hľadali pravé svetlo, ktoré by bolo schopné ukázať im cestu, ktorou treba v živote prejsť. Boli to ľudia, ktorí si boli istí, že v stvorenstve existuje niečo, čo by sme mohli nazvať „podpis“ Boha, podpis, ktorý sa človek môže a má snažiť objaviť a dešifrovať. Na to, aby sme týchto mudrcov lepšie spoznali a zachytili ich túžbu nechať sa viesť Božími znameniami, je asi najvhodnejšie zastaviť sa a považovať nad tým, čo našli na svojej ceste, v meste Jeruzalem.

Predovšetkým stretli Herodesa. Ten sa istotne zaujímal o dieťa, o ktorom mudrci hovorili; avšak nie preto, aby sa mu poklonil, ako to chcel klamlivo ukázať, ale aby ho odstránil. Herodes je človek moci, ktorý v druhom dokáže vidieť iba rivala, proti ktorému treba bojovať. Keď sa nad tým dobre zamyslíme, aj Boh sa mu javil ako rival, dokonca veľmi nebezpečný rival, ktorý by chcel ľudí obráť o ich životný priestor, o ich nezávislosť a moc; rival, ktorý ukazuje, akou cestou treba kráčať životom a zakazuje tak robiť to, čo sa človeku zachce. Herodes počúva od svojich znalcov Svätých písom slov proroka Micheáša (5, 1), avšak jeho jedinou myšlienkou je trón. V takom prípade musí byť zatienený aj Boh a ľudia sa musia zredukovať na obyčajné figúrky, ktorými sa hýbe na veľkej šachovnici moci. Herodes je osobnosťou, ktorá nám nie je sympatická a ktorú inštinktívne odsudzujeme pre jej brutálnosť. Mali by sme si však položiť otázku: nie je snáď niečo z Herodesa aj v nás? Možno aj my občas vidíme Boha ako určitý druh rivala. Možno aj my sme slepí voči jeho znameniam, hluchí na jeho slová, lebo si myslíme, že obmedzuje náš život a nedovoľuje nám nakladať s existenciou podľa našej chuti.

Drahí bratia a sestry, ak sa na Boha pozeráme takýmto spôsobom, napokon skončíme nespokojní a nenapl-

není, lebo sa nenecháme viesť tým, ktorý je základom všetkých vecí. Musíme vypustiť z našej mysle a z nášho srdca myšlienku rivality, názor, podľa ktorého dať priestor Bohu znamená obmedziť samých seba. Musíme sa otvoriť istote, že Boh je všemohúca láska, ktorá nám nič neberie, v ničom nás neohrozuje, naopak, on jediný je schopný ponúknuť nám možnosť žiť v plnosti a zakúšať pravú radosť.

Mudrci sa potom nestretajú s učencami, teológmi, expertmi, ktorí vedia všetko o Svätých písomach, ktorí poznajú všetky ich možné interpretácie, ktorí sú schopní naspamäť citovať každý úryvok a sú teda cennou pomocou pre toho, kto chce kráčať Božou cestou. ale, ako hovorí svätý Augustín, títo sú radi vodcami pre druhých, ukazujú cestu, nekráčajú, zostávajú nehybní. Písma sa pre nich stávajú určitým druhom atlasu, ktorý so zvedavosťou čítajú, zoskupením slov a pojmov, ktoré treba skúmať a učene o nich diskutovať. No opäť si môžeme položiť otázku: nie je aj v nás niečo z pokušenia považovať Sväté písma - tento úžasne bohatý a životodárny poklad pre vieru Cirkvi - skôr za objekt štúdia a diskusií odborníkov, ako za knihu, čo nám ukazuje cestu k dosiahnutiu života? Myslím, ako som to naznačil v apoštolskej exhortácii *Verbum Domini*, že vždy znova a znova by sa v nás mala rodiť hlboká ochota vidieť v slovách Biblie, čítaných v živej Tradícii Cirkvi (č. 18), pravdu, ktorá nám hovorí, kto je človek a ako sa môže plne realizovať, pravdu o ceste, ktorou máme denne prejsť spolu s inými, ak chceme stavať našu existenciu na skale a nie na piesku.

Pozrime sa teraz na hviezdu. Aký druh hviezdy to bol, ktorú mudrci videli a nasledovali? Cez stáročia bola táto otázka predmetom diskusií medzi astronómami. Kepler, napríklad, si myslel, že išlo o „novu“ alebo „supernovu“, teda o jednu z tých hviezd, ktoré normálne vyžarujú len slabé svetlo, ale ktoré môžu nečakane prejsť silnou vnútornou explóziou, ktorá vydáva mimoriadne svetlo. Iste, sú to zaujímavé veci, ale nevedú nás k tomu, čo je podstatné, aby sme pochopili túto hviezdu. Musíme sa vrátiť k skutočnosti, že títo ľudia hľadali Božie stopy; snažili sa čítať jeho „podpis“ v stvorenstve; vedeli, že „nebesia rozprávajú o Božej sláve“ (Ž 19, 2); boli si istí, že Boha možno zahliadnuť v stvorenstve. Avšak, ako múdri ľudia vedeli aj to, že na to nestačí hocaký teleskop, ale hlboký pohľad rozumu, hľadajúceho posledný zmysel reality a túžba po Bohu, pobádaná vierou, že je možné sa s ním stretnúť, ba dokonca, že sa stáva možným, aby sa Boh priblížil k nám. Vesmír nie je výsledok náhody, ako nás o tom chcú niektorí presvedčiť. Keď ho kontemplujeme, sme pozvaní čítať v ňom niečo hlboké: múdrosť Stvoriteľa, nevyčerpatelnú Božiu fantáziu, jeho nekonečnú lásku voči nám. Nemali by sme si nechať obmedziť myseľ teóriami, ktoré vždy prichádzajú len k istému bodu a ktoré – ak sa dobre pozrieme – nie sú v skutočnosti v protiklade s vierou, avšak nedokážu vysvetliť posledný zmysel každej skutočnosti. V krásnej svete, v jeho tajomstve, v jeho veľkosti a v jeho rozumnosti nemôžeme nečítať večnú

rozumnosť a nemôžeme spraviť lepšie ako nechať sa ňou viesť až k jedinému Bohu, Stvoriteľovi neba i zeme. Ak by sme mali takýto pohľad, videli by sme, že ten, ktorý stvoril svet a ten, ktorý sa narodil v betlehemskej jaskyni a naďalej prebýva medzi nami v Eucharistii, je ten istý živý Boh, ktorý sa na nás obracia, ktorý nás miluje a chce nás priviesť do večného života.

Herodes, znalci Písiem, hviezda. No sledujme aj cestu mudrcov, ktorí prišli do Jeruzalema. Nad veľkým mestom sa hviezda stráca, viac ju nevidno. Čo to znamená? Aj v tomto prípade musíme čítať znamenia do hĺbky. Pre mudrcov bolo logické hľadať nového kráľa v kráľovskom paláci, kde sa nachádzali múdri dvorní radcovia. Avšak, pravdepodobne na ich prekvapenie, museli konštatovať, že tento novorodenec sa nenachádza na miestach moci a kultúry, aj keď im na týchto miestach ponúkli o ňom vzácne informácie. Naopak, uvedomili si, že moc, aj moc poznania, sa neraz stáva prekážkou stretnutia sa s týmto dieťaťom. Hviezda ich teda viedla do Betlehema, malého mesta, viedla ich medzi chudobných, medzi pokorných, aby tu našli kráľa sveta. Božie kritériá sú odlišné od ľudských; Boh sa nezjavuje v moci tohto sveta, ale v pokore svojej lásky, tej lásky, ktorá žiada od našej slobody, aby sme ho prijali, aby nás mohol premeniť a urobiť schopnými prísť k tomu, ktorý je láska. Avšak, ani pre nás potom nie sú veci veľmi odlišné od toho, ako boli

pre mudrcov. Ak by sa niekto pýtal, ako by podľa nášho názoru mal Boh spasit' svet, odpovedali by sme, že by mal prejavit' všetku svoju moc a dať svetu spravodlivejší ekonomický poriadok, v ktorom by každý mohol mať to, čo chce. V skutočnosti by toto bol istý druh násilia na človeku, lebo by bol zbavený základných prvkov, ktoré ho charakterizujú. Nemohla by sa prejavit' ani naša sloboda, ani naša láska. Božia moc sa prejavuje úplne iným spôsobom: v Betleheme, kde stretáme očividnú bezmocnosť jeho lásky. A je to práve tam, kam aj my musíme ísť, je to tam, kde nájdeme Božiu hviezdu.

Takto sa nám ukazuje v jasnom svetle aj posledný dôležitý prvok udalosti s mudrcmi: jazyk stvorenstva nám umožňuje prejsť peknú časť cesty smerom k Bohu, avšak nedáva nám dokonalé svetlo. Aj pre mudrcov bolo napokon nevyhnutné vypočuť si slová Svätých písiem: len tie im mohli ukázať cestu. Tou pravou hviezdou je Božie slovo, ktoré nám v neistote ľudských úvah ponúka nesmiernu žiaru božskej pravdy.

Drahí bratia a sestry, nechajme sa viesť hviezdou, ktorou je Božie slovo, kráčajme podľa nej v našom živote kráčajúc spolu s Cirkvou, v ktorej si Slovo rozprestrela svoj stan. Naša cesta bude vždy osvietená svetlom, ktoré nám nemôže dať nikto iný. A aj my sa budeme môcť stať hviezdami pre druhých, odrazom toho svetla, ktoré Kristus nechal zažiarit' nad nami. **Preložil Marián Gavenda**

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána: Kto je Ježiš?

Vatikán (6. januára, RV) – Krátko po ukončení svätej omše v Bazilike sv. Petra sa Svätý Otec prihovril veriacim z okna svojej pracovne:

Drahí bratia a sestry!

Dnes slávime Epifániu - zjavenie Ježiša všetkým národom, zastúpeným učencami, ktorí prišli do Betlehema z východu, aby vzdali hold kráľovi Židov. Jeho narodenie spoznali podľa novej hviezdy na nebi (porov. Mt 2,1-12). Pred príchodom troch kráľov poznanie tejto udalosti naozaj len trochu presahovalo rodinný kruh: okrem Márie a Jozefa, a možno ďalších príbuzných, to bolo známe pastierom z Betlehema, ktorí počuli radostnú zvesť a ponáhľali sa, aby videli Dieťa, kým bolo ešte uložené v jasiach. Príchod Mesiáša, očakávaného národmi skrze predpovede prorokov, zostal tak spočiatku v utajení. Až kým neprišli do Jeruzalema práve tí záhadní muži - mágovia, požiadať o správy o nedávno narodenom „kráľovi Židov“. Samozrejme, keďže je kráľ, išli do kráľovského paláca, kde žil Herodes. Ale on, nič nevediac o narodení, veľmi znepokojený okamžite zvolal kňazov a zákonníkov, ktorí na základe slávneho Micheášovho proroctva (porov. 5,1) uviedli, že Mesiáš mal byť narodený v Betleheme. A naozaj, vydajúc sa tým smerom, mágovia znovu uvideli hviezdu, ktorá ich priviedla k miestu, kde bol Ježiš. Vstúpili, padli na zem, klaňali sa mu, obetujúc symbolické dary: zlato, kadidlo a myrhu.

Toto zjavenie, príchod a klaňanie sa troch kráľov, je

prvým znakom jedinečnej identity Božieho Syna, ktorý je zároveň synom Panny Márie. Od vtedy sa začala šíriť otázka, ktorá bude sprevádzať celý život Ježiša Krista, a to rôznymi spôsobmi v priebehu storočí: Kto je to Ježiš?

Drahí priatelia, toto je otázka, ktorú chce Cirkev vzbudiť v srdciach všetkých ľudí: Kto je Ježiš? To je duchovná túžba, ktorá poháňa Cirkev v jej poslaní: dať spoznať Ježiša, jeho evanjelium, aby každý človek mohol poznať v jeho ľudskej tvári tvár Božiu a byť prežiarovaný tajomstvom jeho lásky. Epifánia oznamuje otvorenosť všeobecnej Cirkvi, jej výzvu k evanjelizácii všetkých národov. Ale Epifánia nám tiež hovorí, ako Cirkev splní toto poslanie: odrážajúc svetlo Kristovo a hlásajúc jeho Slovo. Kresťania sú povolani, aby napodobňovali službu, ktorú mudrcom urobila hviezda. Musíme žiarit' ako deti svetla, aby sme všetkých pritiahli ku kráse Božieho kráľovstva. A tým, ktorí hľadajú pravdu, musíme ponúkať Božie slovo, ktoré v spoznaní Ježiša privádza k „pravému Bohu a večnému životu“ (1Jn 5,20).

Ešte raz prežime vo svojom hlbokom vnútri pocit vďačnosti k Márii, Matke Ježiša. Ona je dokonalým obrazom Cirkvi, ktorá dáva svetu svetlo Kristovo, je hviezdou evanjelizácie. „Respice Stellam,“ hovorí svätý Bernard: Pozri sa na hviezdu, ty, ktorý sa vydávaš na cestu hľadania pravdy a pokoja, obráť svoj pohľad k Márii a ona ti ukáže Ježiša, svetlo pre každého človeka, a pre všetky národy.

-jak-

Kardinál Erdö na kánonickej vizitácii v Mlynkoch

Hlava Ostrihonsko-budapeštianskej arcidiecézy, kardinál Péter Erdö, strávil dva dni v Mlynkoch na kánonickej vizitácii. Ako uviedol kardinál pri tejto príležitosti, je veľmi hrdý na to, že v Ostrihome v X. storočí bola Cirkev založená trojjazyčne. Vyzdvihol, že o mieste a význame Slovákov v tejto arcidiecéze svedčí aj dlhý rad hodnostárov slovenského pôvodu. Vyjadril radosť, že v obciach patriacich do jeho arcidiecézy sa dodnes zachovala slovenčina a v Mlynkoch sa slávia sväté omše v slovenskom jazyku, ktoré slúži kňaz Stanislav Brtoš, pôsobiaci medzi katolíckymi Slovákami v Maďarsku. -jh-

Traja bývalí anglikánski biskupi boli prijatí do Katolíckej cirkvi

Traja bývalí anglikánski biskupi boli prijatí do plného spoločenstva s Katolíckou cirkvou počas svätej omše na Nový rok v londýnskej Westminsterskej katedrále - materinskom chráme katolíckej viery v Anglicku. John Broadhurst, Andrew Burnham a Keith Newton, ktorí ako anglikáni pôsobili v diecézach Fulham, Ebbsfleet a Richborough, sa stali katolíckymi na základe usmernení apoštolskej konštitúcie Anglicanorum coetibus, iniciovanej pápežom Benediktom XVI. a vydanej Kongregáciou pre náuku viery v novembri 2009. Podľa tohto dokumentu si anglikáni, ktorí vstúpia do spoločenstva s Katolíckou cirkvou, uchovávajú časť svojej liturgie a môžu byť vysvätení ako katolícki kňazi. Katolíckami sa stali aj manželky dvoch z bývalých anglikánskych biskupov a tri rehoľné sestry z Walsinghamu. Svätej omši predsedal pomocný biskup Westminsteru Mons. Alan Hopes, takisto niekdajší anglikán, ktorý je v súčasnosti spolu s ďalšími dvoma katolíckymi biskupmi - Mons. Bernardom Longleym a Mons. Malcolmom McMahanom - členom výboru, vytvoreného Konferenciou katolíckych biskupov Anglicka a Walesu pre uplatňovanie apoštolskej konštitúcie. Traja bývalí anglikánski biskupi zároveň prijali sviatosť birmovania. SIR/ -dj-

Vražedný útok proti koptským kresťanom

Vatikán (3. januára, RV) - „Nový rok začal tak isto, ako skončil ten starý: novými útokmi proti kresťanom. Zneužitie náboženstva k zasiahnutiu nepriateľov je chorou praktikou. A práve toto šílenstvo – ktoré je často die-

lom mladých a ešte len dospievajúcich – je signálom, že náboženský fundamentalizmus je hrozbou pre všetky náboženstvá“ - také bolo oficiálne vyhlásenie Komunity sv. Egídia k masakru, ktorý sa udial počas silvestrovskej noci pred koptským kresťanským chrámom v severoegyptskom meste Alexandria. Samovražedný atentátnik sa počas novoročnej omše odpálil pred kostolom v Alexandrii. Usmrtil najmenej 22, ťažko zranil 79 veriacich.

Po modlitbe Anjel Pána sa k šokujúcemu atentátu vyjadril pápež Benedikt XVI., ktorý ho označil za „nezmyselný vražedný čin, ktorý uráža Boha a všetkých ľudí, ktorí sa práve modlili za pokoj a začínali nový rok s nádejou.“ Rodinných príslušníkov obetí uistil o svojej blízkosti a o svojich modlitbách a vyzval ich k vytrvaniu vo viere a svedectve nenásilia, ktoré pochádza z evanjelia.

Moskovský patriarcha Kirill zaslal koptskému pravoslávne patriarchovi Shenoudovi III. sústrastný telegram a uistil všetkých koptských kresťanov o blízkosti Ruskej pravoslávnej cirkvi. Pri tejto tragickej udalosti aj francúzski pravoslávni biskupi vyjadrili svoje „znepokojenie kvôli násiliu v regióne, ktoré má za cieľ prinútiť kresťanské komunity – zakorenené na Východe od počiatkov kresťanstva – aby toto územie opustili“.

Mons. Michael Louis Fitzgerald, apoštolský nuncius v Egypte, povedal: „Táto ťažká chvíľa nás všetkých pozýva k modlitbám za pokoj, a nie k tomu, aby sme sa postavili navzájom proti sebe, ale aby sme pracovali pre jednotu v národe. O pár dní budú koptskí kresťania sláviť podľa svojho kalendára Vianoce. Kiežby ich mohli prežiť v pokoji a radosi.“ -lr-

Deň modlitieb za obnovu viery a nádeje pre Cirkev v Írsku

„Na úsvite nového roka by sme sa mali dívať na Spasiteľa sveta. Prišiel, aby ochraňoval svoj ľud a dal mu nádej“ – týmito slovami sa arcibiskup Armaghu kardinál Seán Brady 2. januára obrátil na svätej omši v Katedrále sv. Patrika na veriacich, pri príležitosti mimoriadneho dňa modlitieb za obnovu viery a nádeje pre Cirkev v Írsku. Iniciatívu naplánovala tamojšia konferencia biskupov na decembrovom plenárnom zasadnutí, z ktorého vzišla deklarácia s názvom „Vo vzájomnej pomoci spočíva naša nádej“. Kardinál Brady spomenul pastiersky list írskym katolíkom, ktorý pápež Benedikt XVI. napísal minulý rok, v súvislosti s „veľkým utrpením“, ktoré Cirkev zažila. „Prosíme o milosť“, uviedol ďalej kardinál, „aby toto poníženie bolo prijaté ako pozvanie k pravde a obnove“, a vyzval veriacich, aby hľadali „novú pevnosť vo viere a v konaní dobra“. Zároveň poďakoval tým, ktorí „pracovali na podpore obetí, pomáhajúc im nájsť opätovne dôveru v Cirkev“. Napokon jeho slová vďačnosti smerovali k „mnohým dobrým kňazom“, ktorí sú svedkami „Pánovej dobroty v pokore a vernosti“ SIR/ -dj-

Novoročný pozdrav apoštolského nuncia na Slovensku

Milovaní bratia a sestry v Kristovi, stretávame sa tu dnes pri spoločnej modlitbe, aby sme ďakovali Bohu za jeho nekonečnú lásku, ktorou nás neustále obdarúva. A najmä teraz, na začiatku Nového roka, sa mu chceme poďakovať za všetky dobré, ktorých sa nám dostalo v uplynulom a taktiež ho prosiť o jeho požehnanie do roku, ktorý je pred nami.

Pri tejto milej príležitosti mám tu česť vám odovzdať pozdrav a apoštolské požehnanie Svätého Otca Benedikta XVI. Tento pozdrav a požehnanie Svätého Otca túžim dnes, na prahu Nového roka, zaniest' všetkým ľuďom žijúcim v tejto krajine, keďže Slovenská republika si dnešným štátnym sviatkom pripomína ďalšie výročie svojho vzniku.

V týchto dňoch ešte doznieva v našich srdciach echo sviatku Narodenia Pána. Kristovo narodenie je prvý dôvod, pre ktorý chceme ďakovať nášmu Nebeskému Otcovi. Vďaka nekonečnej Božej láske sa narodil Spasiteľ sveta, Vykupiteľ ľudského rodu. On sa stal jedným z nás, trpel, zomrel na kríži a vstal zmŕtvych, aby sme my mali večný život, ku ktorému sme všetci povolani.

Naša vďaka sa však neobmedzuje iba na tento boží počin. Chceme byť vďační aj za všetky iné dary, ktoré sme dostali z jeho rúk. Nebolo by vôbec jednoduché vymenovať všetky milosti a dary, ktorými nás obdaroval počas celého nášho života. Preto každý jeden z nás, dívajúc sa aspoň na práve uplynulý rok, by mal nechať plynúť vo svojom srdci ten pocit vďačnosti a uznania voči dobrotivému Bohu.

Dnešný deň je zároveň na celom svete považovaný za Svetový deň pokoja. Tento svet tak veľmi potrebuje skutočný pokoj! Vidíme to na udalostiach, ktoré sa odohrávajú na mnohých jeho miestach: občianske vojny, zneužívania každého druhu, ktoré iba rozmnožujú nenávisť a násilie v jednotlivých kútoch sveta.

Preto aj my dnes vo svojej modlitbe chceme pamätať najmä na tie krajiny a tých ľudí, ktorí sú ešte pozbavení tohoto veľkého Božieho daru. Ale aby mohol byť pokoj vo svete, najprv musí byť v nás samých, v našom živote. Pravý Pokoj, Kristus, nech teda prebýva v našich srdciach a nech sa z nich rozlieva do spoločnosti, v ktorej žijeme.

Drahí bratia a sestry v Kristovi,

dnes by som vám chcel zároveň zaželať všetko dobré pri príležitosti štátneho sviatku vzniku Slovenskej republiky. Vaša krajina je ešte dostatočne bohatá na morálne a duchovné hodnoty, ktoré sú základom takeého života, ktorý právom sa dá nazvať ľudský a kresťanský. Medzi tieto hodnoty patrí aj sloboda. Sloboda, za ktorú človek niekedy musí platiť veľmi veľkú cenu. Aj ona je veľkým Božím darom a preto aj za ňu máme byť Bohu vďační. A má nás takisto pohýnať k tomu, aby sme napomáhali jej rozvoju a tak prispeli k spoločnému dobru nás všetkých.

S týmito myšlienkami na začiatku Nového roka sa obraciam k Vám, Excelencia, Mons. Zvolenský, Excelencia pán prezident Slovenskej republiky, predstavitelia štátu i mesta, kňazi, rehoľníci a rehoľné sestry, ako aj všetci občania Slovenska, so želaním všetkého dobrého. Tak teda ešte raz: Všetko najlepšie do Nového Roku a nech vás vždy žehná Pán!

TK KBS

Slávnosť Panny Márie Bohorodičky, ako aj Svetový deň pokoja

Prvé deň kalendárneho roka je v Katolíckej cirkvi slávnosť Bohorodičky, Panny Márie. Veriaci si počas bohoslužieb pripomínajú, že Boží syn Ježiš Kristus, ktorý sa narodil v betleheme, má ľudskú, panenskú matku a zároveň prosia Boha, aby ich požehnal. Novoročná slávnosť materstva Panny Márie uzatvára vianočnú oktávu.

Nitriansky biskup Viliam Judák pripomenul, že vianočná radosť, ktorú stále prežívame by mala zostať v živote veriacich po celý rok.

Biskupi Viliam Judák a Marián Chovanec adresovali veriacim Nitrianskej diecézy Pastiersky list, v ktorom poukazujú na dôvody a dôsledky kresťanskej nádeje.

Pri príležitosti nového roka sa Pastierskym listom svojim veriacim prihovoriť bratislavský arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský.

Každému zo svojich veriacich zaželať slovami Písma, nech ťa žehná Pán, nech ťa chráni, nech ti je milostivý, nech Pán obráti svoju tvár k tebe a daruje ti pokoj. Pastiersky list tak isto približuje duchovný odkaz dnešnej slávnosti Panny Márie Bohorodičky a dáva veriacim do pozornosti májové sčítanie ľudu ako možnosť a nezanedbateľnú povinnosť prejavit' svoju dôstojnosť člena Božej rodiny a člena Katolíckej cirkvi. Pre duchovný život Bratislavskej arcidiecézy bude veľmi cenné putovanie relikvie sv. Cyrila po jej farnostiach v januári a februári.

Rovnako tak aj banskobystrický diecézny biskup Rudolf Baláž adresoval svojim veriacim Pastiersky list na začiatku Nového roka. V ňom usmerňuje pohľad na Panu Máriu a naše mamy.

V liste banskobystrický biskup poukazuje aj na úlohu Márie v živote každého kresťana.

Aj spišský diecézny biskup František Tondra adresoval svojim veriacim diecézy Pastiersky list, v ktorom sa pýta aký bude nový rok 2011. Poukazuje na nádej, ktorá je krytá istotami. V liste sa poukazuje na význam kresťana vo svete a spoločenstva veriacich. Nezastupiteľné miesto má však aj rodina.

Biskup František Tondra vyzýva veriacich, aby vo farnostiach veriaci spolupracovali s miestnym duchovným Otcom. Povzbudzuje aj malé farské spoločenstvá.

Pavol Jurčaga, Rádio Lumen

Prezidentský pár obdaroval koledníkov Dobrej noviny

Aj tento rok - 4. januára popoludní - zavítala do Prezidentského paláca v Bratislave vyše 60-člená skupina koledníkov Dobrej noviny. Tentoraz to boli vybrané skupiny koledníkov z Valaskej Belej, Krompách a Sene pri Košiciach. Tí reprezentovali viac ako 26 000 koledníkov, ktorí vo vianočných a novoročných dňoch navštevujú domovy vo svojich farnostiach, „ohlasujú ľuďom dobrú novinu o narodení Pána Ježiša a zbierajú peniaze na pomoc ľuďom v Afrike, ktorí žijú v oveľa ťažších podmienkach ako žijeme my,“ týmito slovami uviedol koledníkov prezidentskému páru riaditeľ Dobrej noviny Marián Čaučík.

Mladí koledníci predviedli hostiteľom pásmo kolied a vinšov, piesní a veršov, prostredníctvom ktorých už šestnásty rok pomáhajú núdzným ľuďom v Afrike. Podľa slov Mariána Čaučíka v minulom roku koledníci navštívili viac ako 80 000 rodín v 1 284 mestách a obciach Slovenska a vyzbierali spolu s individuálnymi darmi takmer 885 000 €.

Prezident Ivan Gašparovič venoval koledníkom finančný dar a poďakoval sa im za to, že majú také bohaté a žičlivé srdcia; že majú dobrú vôľu a sú jej vyslancami ďaleko od Slovenska. „Vy chodíte a robíte všetko pre to, aby ste pomohli tým, ktorí si sami pomôcť nevedia, alebo nemôžu; tým, ktorí nemajú rodičov, tým, ktorí si nemajú ani čo obliecť,“ povedala hlava štátu.

Keď si prezidentský pár prevzal darčeky od koledníkov – výšivku so znakom Dobrej noviny, DVD o projekte Dobrá novina, chlieb a syr, knihu básní Moniky Tančákovej, obraz a knihu o Krompáčoch, sklo z Valaskej Belej, Ivan Gašparovič opätovne poďakoval koledníkom aj za to, že ho symbolicky prinavrátili do čias, keď ešte ako malý chlapec tiež chodil koledovať.

Predseda eRka uviedol, že i napriek hospodárskej kríze a jej dopadom ľudia na Slovensku boli ochotní dať zo svojich úspor viac prostriedkov na pomoc ľuďom žijúcim ďaleko od nich v extrémnej chudobe ako po minulé roky. -dj-

Relikvie svätého Cyrila priniesli do Katedrály svätého Martina

Vo štvrtok dňa 30. decembra 2010 večer prevzal bratislavský arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský ostatky svätého Konštantína - Cyrila, ktoré

do Katedrály svätého Martina priniesol nitriansky diecézny biskup Viliam Judák v sprievode kano-nikov Nitrianskej kapituly. Relikviár do katedrály vniesli v slávnostnej procesii a uložili pred hlavný oltár.

Po omši s homíliou biskupa Viliama Judáka nasledovala modlitba litánií ku svätým vierozvestom Cyrilovi a Metodovi a prenesenie relikvie do Kaplnky svätého Jána Almužníka, kde si ju veriaci môžu uctiť. V týždni od 2. do 7. januára bude arcibiskup Stanislav Zvolenský vždy 17.00 hodine slúžiť svätú omšu s homíliou na cyrilometodskú tému.

Jozef Haľko

Pohrebné obrady za zomrelého arcibiskupa Jána Bukovského

V Kostole Nanebovzatia Panny Márie na kalvárii v Nitre, sa 3. januára konali pohrebné obrady za zomrelého arcibiskupa Jána Bukovského. Zomrel vo veku 86 rokov, 18. decembra v americkom štáte Illinois. Pohrebnú svätú omšu celebroidal bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský. Na pohrebe boli prítomní aj ďalší slovenskí biskupi.“

Provinciálny predstavený spoločnosti Božieho slova na Slovensku Ján Halama v príhovore pripomenul slová zomrelého arcibiskupa Jána Bukovského, ktorými hodnotil svoj život: „Moja práca bola diplomatická. Predovšetkým som sa však cítil ako kňaz a biskup, ktorý sa musí postarať o vnútorný život a organizáciu cirkvi. A to mi dalo radosť i silu do práce.“

Arcibiskup Bukovský nikdy nezabudol, že je Slováč. Svedčí o tom aj jeho vôľa byť pochovaný na Slovensku.

Rádio Lumen, Miroslav Lyko
foto Martin Ligač

Vladyka Ján Eugen Kočiš ďakoval Bohu za 60 rokov kňazstva

Emeritný gréckokatolícky pomocný pražský biskup Mons. Ján Eugen Kočiš si v nedeľu 2. januára 2011 v Katedrálnom chráme sv. Jána Krstiteľa v Prešove pripomenul 60. výročie svojej kňazskej vysviacky. Oslávil ho v spoločenstve s prešovským arcibiskupom a metropolitom Mons. Jánom Babjakom SJ, pražským apoštolským exarchom Mons. Ladislavom Hučkom, viacerými kňazmi a veľkým počtom veriacich.

Archijerejskej svätej liturgii predsedal vladyka Ján Babjak a homíliu predniesol vladyka Ladislav Hučko. Pretože Gréckokatolícka cirkev slávila práve Nedeľu pred Bohozjavením, kazateľ hovoril o odlišnostiach medzi sv. Jánom Krstiteľom a Ježišom Kristom, hoci sledovali jeden cieľ. Napríklad Ján Krstiteľ nosil odev z ľavej srsti ako prorok, ale Ježiš nosil tuniku ušitú z jedného kusa látky, čo bol náznak veľkňazského odevu, ktorý mal byť tkaný jednou niťou. Okrem ďalších rozdielov najhlavnejší spočíval v tom, že Ježiš Kristus je pravý Boh. Vladyka Ladislav poukázal ešte na to, že kým Ján Krstiteľ hovoril k národu, Ježiš povoláva jednotlivcov bez ohľadu na to, z ktorého boli národa. Vysvetlil nebezpečenstvo, ktoré na človeka číha, keď sa jeho viera veľmi inštitucionalizuje. Veríme v živého osobného Boha, naša viera je osobná. K nášmu obráteniu nestačí kniha, z ktorej sa niečo naučíme, ale osobné ohlasovanie evanjelia a jeho prijatie zo strany každého z nás. Potom na adresu jubilanta povedal: „Otec biskup Ján Eugen Kočiš bol vždy verný Bohu, Cirkvi, Svätému Otcovi, o čom neustále vydáva svedectvo. Nikdy nezaváhal.“

Na konci liturgickej slávnosti jubilantovi vladyka Ján Babjak zablahoželel a podelil sa aj o svoje spomienky, ktoré s ním zažil. Jubilujúci vladyka poďakoval Bohu za dar kňazstva a zaspomínal na dramatické okolnosti, ktoré sprevádzali jeho tajnú kňazskú vysviacku, ktorú prijal 1. januára 1951 v nemocničnej kaplnke v Rožňave z rúk rožňavského biskupa Róberta Pobožného.

Mons. Ján Eugen Kočiš sa narodil 25. júna 1926 v Pozdišovciach. Kňazskú vysviacku, prijal tajne 1. januára 1951 počas dovolenky z tábora PTP. Do civilu bol prepustený 31. decembra 1953. Zamestnal sa v pekárni vo Vranove nad Topľou. Pred uväznením sa skrýval na rôznych miestach, napríklad aj v kukuričnom poli. V noci však tajne vypomáhal sviatosťami opusteným gréckokatolíckym veriacim v rôznych obciach. Bol niekoľkokrát súdený a nakoniec odsúdený na tri roky väzenia, stratu občianskych práv a k tomu zákaz pobytu v Prešovskom a Košickom kraji na päť rokov. Po prepustení z väzenia nastúpil do zamestnania v závode Plynostav v Pardubicich, kde pracoval

až do 30. apríla 1968. Vo voľných dňoch cestoval na Slovensko, kde vypomáhal v mnohých farnostiach. Potom bol niekoľko mesiacov osobným sekretárom bl. biskupa Vasiľa Hopka v Oseku. Necelý rok pôsobil vo farnosti Klenov. Ďalších 21 rokov bol ceremoniárom a aktuárom na Gréckokatolíckom ordinariáte v Prešove. Ani po opakovaných žiadostiach nedostal štátny súhlas na vymenovanie za riaditeľa biskupskej kancelárie. Vypomáhal po farnostiach celej Prešovskej eparchie. V rokoch 1990 – 1993 bol správcom farnosti Ďurďoš. Po zriadení Pražského apoštolského exarchátu v roku 1993 sa stal jeho riaditeľom a v roku 1996 generálnym vikárom. 24. apríla 2004 ho Svätý Otec Ján Pavol II. vymenoval za titulárneho biskupa abrittského a pomocného biskupa v Pražskom apoštolskom exarcháte. 15. mája 2004 prijal biskupské svätenie. Od roku 2006 je emeritným biskupom. V septembri 2010 sa vrátil do svojej pôvodnej Prešovskej archieparchie a začal bývať v arcibiskupskej rezidencii.

Lubomír Petrik

Rozlúčka so starým a víťanie nového roka v Ordinariáte

Posledný deň roku prežívali aj veriaci príslušníci ozbrojených síl a ozbrojených zborov SR spolu so svojimi vojenskými, policajnými a väzenskými kaplánmi v kaplnkách, či civilných chrámoch pri ďakovných svätých omšiach za končiaci rok 2010. Bilancovanie činnosti, aktivít, či vyslužených sviatostí pokračovalo po sv. omšiach ďakovnými adoráciami až do posledných minút starého roka a prvých minút nového. V Katedrále sv. Šebastiána celebroidal ďakovnú sv. omšu ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek so správcom katedrály npor. ThLic. Milanom Ferenčíkom. So starým rokom po sv. omši sa s veriacimi rozlúčili šálkou vareného vína s poďakovaním za všetko a želaním všetkého najlepšieho do toho prichádzajúceho. Podobne aj pre slovenských vojakov pôsobiaci v operácii ISAF v Afganistane bol silvestrovský večer slávnostný. Prežili ho pri sv. omši vojenského kaplána npor. Mgr. Jána Ostapčuka a v družných rozhovoroch. Na prelome rokov si pripili nie ako doma šampanským, ale len nealkoholickým mokom. Popriali si veľa úspechov v nadchádzajúcom novom roku 2011 a hlavne, aby sa všetci v zdraví a v šťastí v novom roku vrátili späť do rodnej vlasti na milované Slovensko ku svojim rodinám. Aj taký bol rok 2010 v Ordinariáte OS a OZ SR.

Tibor Ujlacký